

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การให้บริการสุขภาพในหน่วยงานบริการสุขภาพของประเทศไทย พยายามเป็นกลุ่มบุคลากรที่ปฏิบัติงานให้บริการสุขภาพแก่ประชาชนกลุ่มใหญ่ที่สุด โดยที่พยานั้นให้การบริการพยาบาลที่ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่และครอบคลุมทั้งด้านการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพ และให้การดูแลประชาชนที่มีความเจ็บป่วยทั้งในกรณีซับซ้อนและไม่ซับซ้อน โดยที่การบริการนั้นเน้นที่การให้ผู้ป่วยหายฟื้นคืนสภาพโดยเร็ว และมีคุณภาพมาตรฐานตามที่วิชาชีพกำหนด (สภาการพยาบาล 2545) ซึ่งการให้บริการสุขภาพจะต้องปรับเปลี่ยนไปตามความต้องการของประชาชนและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี 2540 ที่ได้กำหนดไว้ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขที่เหมาะสม ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง ซึ่งส่งผลต่อการปฏิรูประบบสุขภาพ การสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้กับประชาชน ซึ่งสถานบริการสุขภาพทุกแห่งต้องมีการปรับตัวให้สามารถบริการได้อย่างมีมาตรฐาน คุณภาพ เสมอภาค เพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันด้านสุขภาพและเข้าถึงบริการได้อย่างเป็นธรรม (กฤษฎี อุทัยรัตน์ 2543)

องค์กรพยาบาลซึ่งเป็นองค์กรรับผิดชอบการบริหารจัดการ การบริการการพยาบาลในโรงพยาบาลทุกระดับนั้น จำเป็นที่จะต้องบริหารจัดการให้เกิดการระบบบริการพยาบาลที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และมีประสิทธิภาพ คุณภาพด้วยเช่นกัน โดยที่การพัฒนากระบวนการพยาบาลนั้นมีปัจจัยสำคัญ 4 ปัจจัย คือปัจจัยด้านบริบทภายนอก ที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนการบริการจากสถานะเศรษฐกิจ การปรับเปลี่ยนองค์กรและการปฏิรูประบบราชการ กำลังคน ระบบเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการสื่อสารอย่างไร้พรมแดน ปัจจัยผู้ใช้บริการที่มีความคาดหวังต่อการให้บริการสูง และมีปัญหาที่ต้องการรับบริการที่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านผู้ให้บริการที่ต้องพัฒนาความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และมีสมรรถนะที่พึงประสงค์ตามที่องค์กรกำหนดไว้และปัจจัยด้านผู้บริหารที่ต้องให้ความสนใจที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนากระบวนการไปสู่ทิศทางที่พึงประสงค์ ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำที่สามารถทำให้องค์กรเปลี่ยนแปลงได้ (พูลสุข หิงคานนท์ 2549)

ผู้ให้บริการในระบบบริการพยาบาลเป็นปัจจัยสำคัญ ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เกิดการพัฒนาระบบบริการไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ผู้ให้บริการในระบบบริการพยาบาลคือพยาบาลวิชาชีพซึ่งเป็นบุคลากรกลุ่มใหญ่ที่สุดในระบบบริการพยาบาล (สภาการพยาบาล 2547) ต้องมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติพยาบาลวิชาชีพ จำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ และพันธกิจของหน่วยงาน พยาบาลวิชาชีพมีบทบาทที่สำคัญในฐานะผู้ปฏิบัติคือ ผู้ให้การดูแลเอาใจใส่ ในความทุกข์สบายรวมถึง กิจกรรมการรักษาไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้ใช้บริการ ผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การช่วยเหลือและสร้างความไว้วางใจและรักษาไว้ซึ่งสัมพันธภาพของพยาบาลและผู้ให้บริการ ผู้สอน เป็นกิจกรรมที่ผู้ให้ความรู้ ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ผู้ให้บริการเข้าใจในการปรับตัวและการแก้ปัญหา ผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้นำในการปฏิบัติงาน ผู้จัดการ และผู้วิจัย (สมจิต หนูเจริญกุล และศรีนวล โอสเสถียร 2544) ซึ่งการดำเนินการตามบทบาทดังกล่าวนี้พยาบาลวิชาชีพต้องปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.2528และที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่2)พ.ศ.2540 ที่กำหนดให้พยาบาลวิชาชีพนั้นต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์และต้องรักษายาจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการพยาบาล (พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ฯ 2540)

การที่จะให้พยาบาลวิชาชีพได้ปฏิบัติงานได้ตามบทบาท ในขณะที่หน่วยงานบริการทุกระดับมีอัตราการเข้ารับบริการของผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้น หน่วยงานขาดอัตรากำลังและต้องปฏิบัติงานอย่างมีจริยธรรมด้วยนั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการบริการ และเป็นภาระงานที่หนักของพยาบาลวิชาชีพ (สภาการพยาบาล 2545) ผู้บริหารการพยาบาลจึงต้องดำเนินการตรวจสอบควบคุมกำกับให้พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามที่หน่วยงาน องค์กรวิชาชีพกำหนดไว้ ซึ่งการปฏิบัติการพยาบาลที่ผิดพลาดจะส่งผลกระทบต่ออันตรายต่อผู้ให้บริการ และเกิดการฟ้องร้องเอาผิดได้ตามกฎหมายอาญา และกฎหมายวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการจริยธรรมของสภาการพยาบาลได้ดำเนินการสำรวจปัญหาและระดับพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพใน 4 ภาค พบว่าปัญหาทางจริยธรรมเป็นเรื่องเกี่ยวกับมารยาท กริยาวาจา ทำหน้าที่แสดงต่อผู้รับบริการและผู้รับบริการไม่พึงพอใจในการให้ข้อมูล การเปิดเผยความลับเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้บริหารต้องมีการช่วยเหลือและพัฒนาการให้บริการที่ละเลงการปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพ (สภาการพยาบาล 2545)

การพัฒนาพยาบาลวิชาชีพเพื่อให้ปฏิบัติงานได้เต็มความสามารถและมีคุณภาพในการให้บริการนั้นมีแนวคิดในการพัฒนาหลายแนวคิด แนวคิดหนึ่งคือแนวคิดการพัฒนาศักยภาพของคนตามแนวคิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งการเรียนรู้ในระบบบริการพยาบาลนั้น ผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่เหมือนผู้สอน มีหน้าที่จัดการให้เกิดการเรียนรู้ การสอน และทำให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานมากขึ้น นอกจากนี้ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีทีมนิเทศงานหรือทีมงานที่สามารถให้การสอนแนะนำการปฏิบัติงานที่ถูกต้องไปพร้อมกับการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่ถูกต้อง (พลสุข หิงคานนท์ 2550) และการจัดให้มีการนิเทศงานจะช่วยให้พัฒนาความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการให้เพิ่มมากขึ้น (Eleanor J Sullivan, 2004) ทั้งนี้การจัดให้มีการนิเทศงานการพยาบาลนั้น ผู้บริหารจะต้องพิจารณาจัดระบบการนิเทศให้มีประสิทธิภาพและมีการมอบหมายงานให้บุคคลที่สามารถทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยที่ผู้นิเทศงานการพยาบาลนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถจูงใจให้ผู้อื่นทำงานได้ ให้ความร่วมมือในงานได้ (ฟาริดา อิบราฮิม 2537) และผู้นิเทศงานต้องมีพฤติกรรมการทำงานเป็นแบบอย่าง มีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติการพยาบาล เพราะการนิเทศงานนั้นเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง มีกิจกรรมหมุนเวียน การนิเทศต้องเกี่ยวข้องกับ การสอน การแนะนำ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้นิเทศจึงต้องใช้หลักการบริหาร การประสานงาน การจูงใจและการมีมนุษยสัมพันธ์ เป็นเครื่องมือช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้ดีขึ้น ให้ได้ผลตามความมุ่งหมาย ในวงการพยาบาลเชื่อว่า การนิเทศงานพยาบาลจะช่วยให้เกิด Best Nursing Practice ของหน่วยงานได้ในที่สุด (วิเชียร ทวีลาภ 2534)

สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดพื้นที่เขตในการให้บริการแก่ประชาชนโดยกำหนดให้พื้นที่บริการเขต 2 (ภาคเหนือตอนล่าง) ประกอบด้วยโรงพยาบาลระดับตติยภูมิ คือ โรงพยาบาลจังหวัดอุตรดิตถ์และโรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก โรงพยาบาลระดับทุติยภูมิหรือโรงพยาบาลทั่วไปจำนวน 5 โรงพยาบาล คือ โรงพยาบาลแม่สอด จังหวัดตาก โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช โรงพยาบาลจังหวัดสุโขทัย โรงพยาบาลศรีสังวร จังหวัดสุโขทัย และโรงพยาบาลจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้บริการด้านสาธารณสุขครอบคลุมทุกด้านกับประชาชน ซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมา พบว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการทำความเสียหายกับผู้ใช้บริการด้านการไม่ได้รับความปลอดภัย การประพฤตินไม่เหมาะสมในการให้บริการ การประมาท การให้บริการโดยไม่คำนึงถึงสิทธิผู้ป่วย และจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นให้กับผู้เสียหาย ตามมาตรา 41 จากเรื่องร้องเรียน จำนวน 57 เรื่อง เป็นเงิน 4.25 ล้านบาท โดยมีบุคลากรพยาบาลเข้าไปเกี่ยวข้องกับการร้องเรียนที่เกิดขึ้นด้วย (สำนักงานหลักประกันสุขภาพ เขต 2 2550) ซึ่งผู้บริหารฝ่ายการพยาบาล

โรงพยาบาลในเขต 2 ได้ร่วมกันแก้ปัญหาและเสนอแนวทางการแก้ไขโดยให้มีการจัดระบบการนิเทศการพยาบาลขึ้นในทุกโรงพยาบาลเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากรและการลดปัญหาด้านจริยธรรมในการให้บริการ (รายงานการประชุมเครือข่าย 2550) ประกอบกับการศึกษาของจิระประไพ แก้ววรภักย์ (2547) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการพยาบาล กรณีศึกษางานผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลในจังหวัดภาคใต้โดยการฝึกอบรม ในประเด็น การมีจรรยาบรรณวิชาชีพ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ใช้บริการ การดูแลอย่างเอื้ออาทร การดูแลอย่างต่อเนื่อง และการมีใจรักในวิชาชีพ พบว่าระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา รูปแบบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของบุคลากรทางการพยาบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนิเทศงานมีความสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งหากมีการนิเทศงานโดยผู้นิเทศที่มีความรู้ความสามารถแล้ว จะสามารถพัฒนาพฤติกรรมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของพยาบาลวิชาชีพได้เช่นกัน ซึ่งนอกจากความรู้ความสามารถแล้วผู้นิเทศต้องมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศงานและมีการปฏิบัติกรนิเทศที่เหมาะสม ด้วยเช่นกัน จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่พบว่ามีผู้วิจัยได้มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรนิเทศงานทางการพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไปเขต 2 มาก่อน ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารและผู้นิเทศงานของฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเขต 2 จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นิเทศทางการพยาบาลกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุง เป็นข้อเสนอแนะผู้นิเทศทางการพยาบาล และระบบการนิเทศงานทางการพยาบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อคุณภาพการนิเทศงาน ประสิทธิภาพของผู้รับการนิเทศซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานให้บริการการพยาบาลที่มีคุณภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

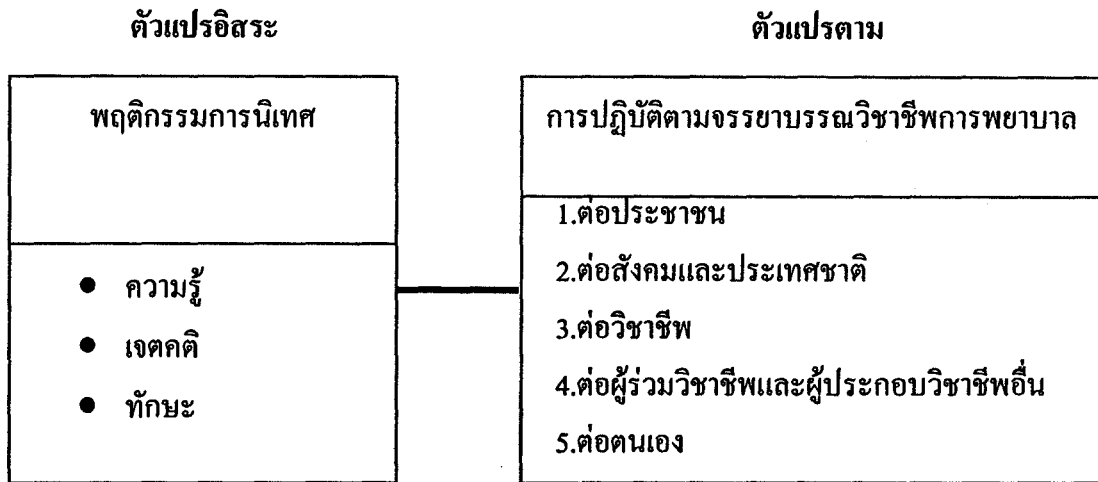
- 2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการนิเทศงานของของผู้นิเทศการพยาบาล โรงพยาบาลทั่วไป เขต 2
- 2.2 เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพที่ได้รับการนิเทศ โรงพยาบาลทั่วไป เขต 2
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรนิเทศของผู้นิเทศการพยาบาลกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป เขต 2

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

3.1 พฤติกรรมการนิเทศของผู้นิเทศการพยาบาล ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดพฤติกรรมของ บลูม (Bloom ,1976) ซึ่งกล่าวไว้ว่าพฤติกรรมเป็นกิจกรรมที่มนุษย์กระทำ และพฤติกรรมประกอบ ด้วย 3 ส่วนคือ พฤติกรรมด้านความรู้ พฤติกรรมด้านเจตคติ พฤติกรรมด้านทักษะหรือปฏิบัติ ทั้งนี้ บุคคลจะแสดงพฤติกรรมได้ต้องมีองค์ประกอบดังกล่าว จึงจะมีพฤติกรรมในเรื่องนั้นเหมาะสม ประกอบแนวคิดการนิเทศงานการพยาบาลของ วิเชียร ทวีลาภ (2534) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้นิเทศที่มี ประสิทธิภาพจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศงาน การสอน การให้ คำปรึกษา และสามารถปฏิบัติการนิเทศได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์

3.2 ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ 2528 และที่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พศ.2540 ใน มาตรา 32 ได้กำหนดไว้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการ ผดุงครรภ์ต้องรักษารับธรรมเนียมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามที่กำหนดไว้ใน ข้อบังคับสภาการพยาบาล (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 114 ตอนที่ 75 ก วันที่ 23 ธันวาคม 2540) ซึ่งการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลนั้นเป็นการปฏิบัติงานของ พยาบาลตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ที่สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ กำหนด (2545) ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพใน 5 ด้าน คือ การปฏิบัติหน้าที่ต่อ ประชาชน การปฏิบัติหน้าที่ต่อประเทศชาติ การปฏิบัติหน้าที่ต่อวิชาชีพ การปฏิบัติหน้าที่ต่อ เพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น การปฏิบัติหน้าที่ต่อตนเอง

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 พฤติกรรมการณ์เทศ ด้านความรู้ของผู้นิเทศการพยาบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป เขต 2

4.2 พฤติกรรมการณ์เทศด้านเจตคติของผู้นิเทศการพยาบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป เขต 2

4.3 พฤติกรรมการณ์เทศด้านทักษะการปฏิบัติของผู้นิเทศการพยาบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไป เขต 2

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการณ์เทศของผู้นิเทศการพยาบาล กับ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลทั่วไปในเขต 2 ประชากรคือหัวหน้าหอผู้ป่วยจำนวน 74 คน และ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 293 คน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลทั่วไปในเขต 2 ประกอบด้วยโรงพยาบาล แม่สอด จังหวัดตาก โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดตาก โรงพยาบาลสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย โรงพยาบาลศรีสวรรค์ จังหวัดสุโขทัย และโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

5.2.1 ตัวแปรต้นคือ พฤติกรรมการนิเทศของผู้นิเทศการพยาบาลจำแนกเป็น ความรู้ เจตคติและทักษะการปฏิบัติ

5.2.2 ตัวแปรตามคือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพต่อ ประชาชน ต่อสังคมและประเทศชาติ ต่อวิชาชีพ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นและ ต่อตนเอง

5.3 ผู้นิเทศการพยาบาลในการวิจัยครั้งนี้ คือพยาบาลวิชาชีพที่ได้รับการแต่งตั้งเป็น หัวหน้าหอผู้ป่วยและมีบทบาทในการนิเทศงานด้านการพยาบาลทุกคน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ผู้นิเทศการพยาบาล หมายถึง พยาบาลวิชาชีพที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การพยาบาลผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งและได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการ โรงพยาบาลให้ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าหอผู้ป่วยและได้รับการมอบหมายหน้าที่บทบาทให้เป็นผู้นิเทศการพยาบาลของโรงพยาบาล ให้กับพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ของโรงพยาบาลทั่วไปในเขต 2

6.2 พยาบาลวิชาชีพ หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลที่ได้ขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งจากสภาพยาบาล และ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพยาบาลวิชาชีพ ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานของโรงพยาบาลทั่วไปในเขต 2 และได้รับการนิเทศงานการพยาบาลจากผู้นิเทศงานที่ได้รับการแต่งตั้งของหน่วยงานนั้นๆ

6.3 ความรู้ หมายถึง สิ่งที่ผู้นิเทศงานได้แสดงออกถึงความรู้ที่ได้จากการศึกษา การ เรียนรู้ประสบการณ์ เกี่ยวกับการนิเทศงานการพยาบาล ประเมินจากคะแนนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบความรู้ซึ่งเป็นข้อมูล ข้อเท็จจริง ด้านการนิเทศงานทางการพยาบาล

6.4 เจตคติ หมายถึง การที่ผู้นิเทศงานมีเจตคติต่อการนิเทศงานทั้งในด้านบวกและ ด้านลบประเมินจากแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความเชื่อ ความรู้สึก ค่านิยมที่ผลักดันให้แสดง พฤติกรรมในด้านการนิเทศงานทางการพยาบาลของผู้นิเทศงาน

6.5 ทักษะ หมายถึง การที่ผู้นิเทศงานแสดงทักษะในการปฏิบัติการณ์เทศงาน โดยการ ประเมินจากการสอบถามที่เกี่ยวกับทักษะการปฏิบัติงานจากการที่ได้นำความรู้ ประสบการณ์ และ เทคโนโลยีไปสู่การปฏิบัติที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้รับการนิเทศ

6.6 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง การรับรู้ถึงการปฏิบัติงานของ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานโดยยึดหลักจรรยาบรรณวิชาชีพทางการพยาบาล ที่สมาคมพยาบาล

แห่งประเทศไทย ฯ กำหนดไว้เป็นบรรทัดฐาน โดยมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพในด้านต่าง ดังนี้

6.6.1 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพต่อประชาชน หมายถึง การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติงานด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน เก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมายปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน ป้องกันภัยอันตรายอันจะมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

6.6.2 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพต่อสังคมและประเทศชาติ หมายถึง การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับนโยบาย อันยังประโยชน์แก่สาธารณชน รับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการริเริ่ม สนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์

6.6.3 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพต่อวิชาชีพ หมายถึง การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติงานที่ตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ ศรัทธาสนับสนุน และให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ สร้างและธำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรม ในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล เผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ปรากฏแก่สังคม

6.6.4 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น หมายถึง การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติงานโดยให้เกียรติ เคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่างๆ รักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำให้ประพฤติปฏิบัติในทางที่ชอบ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม ละเว้นการส่งเสริมหรือปกป้องผู้ประพฤติผิด เพื่อผลประโยชน์แห่งตนหรือผู้กระทำการนั้นๆ

6.6.5 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพต่อตนเอง หมายถึง การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติงานโดยประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี

ทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพและส่วนตัว ใฝ่รู้พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื่อมั่นและมีวิจรรณญาณอันรอบคอบ

6.7 โรงพยาบาลทั่วไปในเขต 2 หมายถึงโรงพยาบาลที่มีขนาดต่ำกว่า 500 เตียง ให้บริการด้านการรักษาพยาบาลในระดับทุติยภูมิและตติยภูมิ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพ ประกอบด้วยโรงพยาบาลแม่สอด จังหวัดตาก โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดตาก โรงพยาบาลสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย โรงพยาบาลศรีสังวร จังหวัดสุโขทัย และโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาล เขต 2 มีข้อมูลเชิงประจักษ์ในการนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้แทนสถานการณ์พยาบาลอย่างเป็นรูปธรรม

7.2 ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเขต 2 มีข้อมูลเชิงประจักษ์ในการนำไปพัฒนาพยาบาลวิชาชีพให้มีการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น